

Αριθμ Γνωμοδ:65/91

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Γ'

Συνεδρίαση της 22-1-1991

Σύνθεση: Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος Στ. Κωσταρόπουλος

Σύμβουλοι: Ι. Ιακωβάκης, Μ. Βεκρής, Δ. Ράπτης, Άγγ.
Βουδούρης, Ρ. Αντωνακόπουλος.

Πάρεδροι : Χρ. Φραγκούλης, Ν. Κατσίμπας, Κλ. Παλαιο-
λόγου.

Εισηγήτρια: Κλαίρη Παλαιολόγου, Πάρεδρος.

Αριθμός ερωτήματος: 64723/7-11-90 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών
(Δ/νση Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης-Τμήμα
Μητρώων Ληξιαρχείων).

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται εάν η Διοίκηση υποχρεούται να προβεί
στην αλλαγή ονοματεπωνύμου προσώπου, που κατά
την πολιτογράφησή του στις Η.Π.Α άλλαξε ταυτοχρό-
νως το κύριο όνομα και το επώνυμό του και αργότε-
ρα προέβη και στην Ελλάδα στην διαδικασία αναγνω-
ρίσεως του δεδικασμένου της δικαστικής αποφάσεως
με την οποία έγινε κατά το Δίκαιο των Η.Π.Α
η παραπάνω πολιτογράφηση και αλλαγή του ονοματε-
πωνύμου του.

...///...

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους εγνωμοδότησε ομοφώνως ως ακολούθως:

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Ο Αντώνιος Βουγιούκας υπέβαλε αίτηση στην Κοινότητα Νάουσας Πάρου, στα Δημοτολόγια της οποίας είναι εγγεγραμμένος, από της γεννήσεώς του το έτος 1921, ζητώντας αλλαγή του ονοματεπωνύμου του από "Αντώνιος Βουγιούκας" σε "~~Μιχαήλ~~ Λάντης".

Ο αιτών μετανάστευσε το έτος 1942 στις Η.Π.Α και όπως προκύπτει από το από 7-1-86 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης των Η.Π.Α (Υπηρεσία Μεταναστεύσεως και Πολιτογραφήσεως) πολιτογραφήθηκε αμερικανός πολίτης στην Πολιτεία της Βόρειας Καρολίνας Επαρχία Κάμπερλαντ, πόλη Φάγιετβιλ, κατά τη συνεδρίαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της 18-12-43, εκδοθέντος του υπ' αριθμ 6090163 πιστοποιητικού πολιτογραφήσεως. Κατά την εν λόγω πολιτογράφηση υπήρξε αλλαγή του ονοματεπωνύμου του από Αντώνιος Βουγιούκας σε Μιχαήλ Λάντης, την 18/12/43, όπως βεβαιώνεται στο ίδιο έγγραφο.

Το έτος 1990 υπέβαλε αίτηση στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών (Διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας) και ζήτησε να αναγνωρισθεί και στην Ελλάδα η ισχύς του δεδικασμένου του παραπάνω υπ' αριθμ 6090163 /18-12-43 πιστοποιητικού του Ανωτάτου Δικαστηρίου ^{περι} πολιτογραφήσεως και αλλαγής του ονοματεπωνύμου του, κατά τα άρθρα 323 και 904 Κώδ Πολ. Δικ.

Το Δικαστήριο δέχθηκε την αίτηση και εξέδωσε την υπ' αριθμ 3124/90 απόφασή του με την οποία αναγνωρίζεται και στην Ελλάδα το δεδικασμένο που απορρέει από το υπ' αριθμ 6090163/18-12-43 πιστοποιητικό του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Επαρχίας Κάμπερλαντ της Πολιτείας Βόρειας Καρολίνας Η.Π.Α και περαιτέρω διατάσσει την Κοινότητα Νάουσας Πάρου να προβεί στην αλλαγή του ονοματεπωνύμου του αιτούντος.

2. Επί του τιθεμένου ερωτήματος σημειώνομε πρώτα απ' όλα ότι, όπως μας έχει γνωρίσει σχετικά το Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου (έγγραφο υπ' αριθμ 51/5-2-90), στις Η.Π.Α η πολιτογράφηση ενός αλλοδαπού γίνεται δια δικαστικής αποφάσεως.

Εν όψει δε του περιεχομένου της παραπάνω αποφάσεως περί πολιτογράφησης του Αντωνίου Βουγιούκα, είναι προφανές ότι νομίμως κατά την πολιτογράφηση μπορεί να γίνει και αλλαγή ονοματεπωνύμου, κατά το δίκαιο των Η.Π.Α πάντοτε.

Συνεπώς είναι δεδομένο ότι δια δικαστικής αποφάσεως αλλοδαπού (Αμερικανικού) δικαστηρίου ο Αντώνιος Βουγιούκας είχε μετονομασθεί νομίμως σε Μιχαήλ Λάντης.

Περαιτέρω το άρθρο 323 του Κώδ. Πολ. Δικ. ορίζει:

Άρθρον 323

(Δεδικασμένον από αλλοδαπήν απόφασιν)

Επιφυλασσομένων των υπό διεθνών συμβάσεων οριζομένων, απόφασιν αλλοδαπού πολιτικού δικαστηρίου ισχύει και αποτελεί δεδικασμένον εν τη ημεδαπή άνευ άλλης διαδικασίας, εφόσον 1) αποτελεί δεδικασμένον κατά το δίκαιον του τόπου της εκδόσεώς της, 2) ή υπόθεσις υπήγεται κατά τας διατάξεις του ελληνικού δικαίου εις την δικαιοδοσίαν των δικαστηρίων του Κράτους εις το οποίον ανήκει το εκδόν την απόφασιν δικαστήριον, 3) ο ηττηθείς διάδικος δεν σεσητήθη του δικαιώματος της υπερασπίσεως και της εν γένει συμμετοχής εις την δίκην, πλην άν η στέρησις εγένετο κατ'εφαρμογήν διατάξεως ισχυροσύνης και δια τους υπηκόους του Κράτους εις το οποίον ανήκει το εκδόν την απόφασιν δικαστήριον, 4) δεν αντίκειται εις απόφασιν ημεδαπού δικαστηρίου εκδοθείσαν επί της αυτής υποθέσεως και αποτελούσαν δεδικασμένον έναντι των διαδίκων μεταξύ

των οποίων εξεδόθη η απόφασις του αλλοδαπού

δικαστηρίου και 5) δεν αντίκειται εις τα χρηστά

ήθη ή την δημοσίαν τάξιν.
Και εφαρμογή λοιπόν της προπαρεθέσης διατάξεως εν συνδ. προς το αρθ. 904 Κωδ. Πολ. Δικ., νομίμως έγινε και στην Ελλάδα η αναγνώριση του δευτέρου του υπ' αριθ. 6090163/31-12-43 Γ.Θ. Αλλωστε σε γενικές γραμμές η ισχύουσα και στην Ελλάδα

πολιτικού, σύμφωνα
προεκτεθέντα.

ουσιαστική ρύθμιση του τρόπου αλλαγής του ονόματος ή του επωνύμου ενός προσώπου δεν διαφέρει θεμελιωδώς, διότι η δικαστική απόφαση είναι αφ' ενός η μόνη νόμιμη οδός αλλαγής κυρίου ονόματος (βλ. 518/76 γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ) και αφ' ετέρου ^{ΕΥΙ 1672} νόμιμο τρόπο αλλαγής επωνύμου σε αρκετές περιπτώσεις είτε διορθώσεως της ληξιαρχικής πράξης, είτε μεταβολής της αστικής καταστάσεως προσώπου (βλ. άρθρο 13 και 14 Ν. 344/76).

Επομένως η απάντηση στο ερώτημα είναι καταφατική.

3. Ξιδικώτερα για την διόρθωση των μητρώων αρρένων το άρθρο 14 παρ 1 Ν.Δ 762/70 ορίζει ότι "Οιαδήποτε ετέρα εν τοις μητρώοις αρρένων μεταβολή, μη προβλεπομένη από των διατάξεων του παρόντος ενεργείται δι' αποφάσεως του νομάρχου, εις την περιφέρειαν την οποία υπάγεται ο δήμος ή η κοινότης."

Από την παραπάνω ρητή διάταξη, αλλά και εκ του όλου περιεχομένου του Ν.Δ 762/70 (πρ.β.λ. ειδική διαδικασία μετεγγραφής, εγγραφής αδηλώτων, πολιτογραφουμένων, θεσμός επιθεωρήσεως μητρώων αρρένων, ασφαλής τήρηση κ.λ.π.) ^{ΕΥΙ 1672} συνάγεται ότι ο νόμος είναι αυστηρός και ουδεμία μεταβολή στα μητρώα αρρένων μπορεί να γίνει άνευ αποφάσεως του νομάρχου, λόγω της προφανούς σπουδαιότητας που έχει για την Πολιτεία η τήρηση των ακριβών στοιχείων όλων των αρρένων Ελλήνων πολιτών, που είναι γραμμένοι στα ειδικά αυτά βιβλία.

Συνεπώς και στην υπό κρίση περίπτωση, που υπάρχει δικαστική

απόφαση θα πρέπει να τηρηθεί η διαδικασία της εκδόσεως απόφασεως του Νομάρχου του άρθρου 14 Ν.Δ 762/70, προκειμένου να γίνει διόρθωση του ονοματεπωνύμου στα μητρώα αρρένων.

Άλωστε κατ'εξουσιοδότηση του εν λόγω άρθρου 14 εκδοθείσα υπ'αριθμ 41710/2-6-71 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών προβλέπει ρητά υπό δ (1,2) την δυνατότητα διορθώσεως κυρίου ονόματος ~~του~~ επωνύμου.

Ειδικά στην προκειμένη περίπτωση μεταξύ των δικαιολογητικών θα πρέπει βεβαίως να περιλαμβάνεται και η εκδοθείσα δικαστική απόφαση.

4. Εάν τηρηθεί αυτή η διαδικασία, ο Νομάρχης έχει κατ' αρχήν διακριτική ευχέρεια να δεχθεί ή απορρίψει με αιτιολογημένη απόφασή του την αίτηση διορθώσεως στα μητρώα αρρένων.

Στην υπό κρίση περίπτωση φρονούμε ότι δεν υπάρχει κάποιος λόγος δημοσίου συμφέροντος να αρνηθεί ο Νομάρχης την οικεία διόρθωση του ονοματεπωνύμου.

Εν πάσει όμως περιπτώσει η αρμοδιότης εκτιμήσεως των δικαιολογητικών και λήψεως αποφάσεως ανήκει στο Νομάρχη.-

ΕΘΕΩΡΗΘΗ
Εν Αθήναις τῆ 20/2/1994

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΚΛΑΙΡΗ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Ε.Κ.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΩΣΤΑΡΟΠΟΥΛΟΣ